

bedste forudsætninger for at gøre noget ved problemet, og som selv er skyld i 40 pct. af industrilandenenes udledninger, stod af fra det internationale arbejde.

Jeg var stolt af, at de europæiske lande, hvor Danmark spillede en meget aktiv rolle, havde held til at skabe en alliance uden om De Forenede Stater, uden om Bush, uden om nej til Kyoto, trods forudsigelserne fra alle pessimisterne, der omfattede alle udviklingslandene, i sidste instans endda OPEC-landene, og nøglelande i industriverdenen som Rusland, Canada, Japan og Australien. Jeg husker stemmetallene i Bonn, der faktisk var 177 lande mod 1.

Derfor er det så utrolig vigtigt, at denne protokol bliver gennemført. Jeg vil gerne i den forbindelse gøre opmærksom på, at problemerne ikke løses i første budgetperiode. For det første står amerikanerne uden for, og det er en alvorlig mangel. For det andet er det klart, at skal problemet løses, og kan det ikke løses i første budgetperiode, så må man tænke i anden, tredje, fjerde budgetperiode, og så må man også inddrage de større udviklingslande.

Kyndige folk har sagt, at vi i dette århundrede må forudse, at vi skal reducere med 80 pct., og at vi skal have udviklingslandene med, hvis vi skal stabilisere på 550 ppm i verden og undgå en klimakatastrofe. Derfor nytter det naturligvis ikke at bilde sig selv ind, at man bare kan eksportere problemernes løsning til andre lande. Man må gøre noget, hvor man selv er.

På den baggrund er det selvfølgelig forfærdeligt, at man har skåret 86 pct. væk af forskning og udvikling på vedvarende energi; at man endnu ikke har opfyldt de forpligtelser, man så sent som sidste forår som opposition påtog sig i energireformen med hensyn til energibesparelser; at man nærmest har undsagt videreførelse af CO₂-kvoter efter 2003, til trods for at regeringens egne tal i beslutningsforslaget viser, at manoen kan vokse helt op i nærheden af 20-21 mio. t, hvis man ikke viderefører CO₂-kvoterne. På den baggrund er det også dybt beklageligt, at man i første omgang stoppede udbygningen af vedvarende energi i Danmark, at man opgav de langsigtede mål med hensyn til energi- og CO₂-målsætningerne, og at man reducerede miljøbistanden til andre lande med 60 pct.

Det område, hvor regeringen har ført den mest hårdhændede politik, er på miljøområdet, og inden for miljøområdet er det, som har måttet undgælde hårdest, indsatsen imod klimafor-

andring. Og der er det klart, at der får vi et kæmpeproblem.

Socialdemokratiet er selvfølgelig optaget af den kritiske rolle og kritiserer regeringen på alle disse områder. Den kritik vil vi naturligvis fortsætte. Men vi vil bruge alle de styrkepositioner, vi besidder, ikke mindst inden for rammerne af energireformen, til at sikre, at skaden bliver så lille som mulig. Vi skal have videreført CO₂-kvoterne efter 2003. Vi skal have gennemført aftalen omkring energibesparelser. Vi skal have åbnet op for opførelse af flere vindmøleparker til havs osv., osv. Vi skal tage fat på transportpolitikken.

Det er i den ånd, vi går til dette. Vi støtter beslutningsforslaget, som vi skal behandle under næste sag på dagsordenen. Vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at Danmark spiller en aktiv rolle, også selv om den nuværende regering har gjort alt, hvad den kunne, for at vanskeliggøre opgaven for os.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det hr. Jørn Dohrmann som ordfører.

Kl. 17.35

Jørn Dohrmann (DF):

Det er rart at se, at der er så mange forskellige partier, der er optaget af miljøet og af at opnå resultater med målsætning af en opgave, som kræver, at man undersøger, hvad der er for muligheder.

Vi skal alle sammen være med til at reducere CO₂-udslippet på trods af omprioritering af midler, men det er en opgave, vi skal løse.

Jeg har læst mig til, at man i USA får et tilskud til vindenergi på ca. 17 øre pr. kW, og i Danmark får man et tilskud, som har været helt oppe over 60 øre pr. kW. Det kunne jeg egentlig godt tænke mig en forklaring på, og om man synes, at det er rimeligt, at der skal være så stor forskel på de tilskud.

Jeg tror ikke, USA vil gå med til at tabe penge på at sætte vindmøller op. Det er igen et bevis på, at når der kommer et tilskud, jamen så spørger man ikke om rimeligheden i det. Er det virkelig rimeligt, at en lille plet jord, hvor en vindmølle skal stå, bliver handlet til ca. ½ mio. kr.? Den pris får man for at stille en vindmølle op i de næste 30 år, og bagefter kan landmanden få den jord tilbage igen.

Hvad sker der f.eks. med en vindmølle, når den er udtjent eller skal tages ned? Fakta er jo, at vindmøllevinger, som man producerer forkert i